

Sanatori del Pulg d'Olesa, Castelló
N.º 1.-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 19 de Juny del 1937
dissabte

Estimat Binius: Quest matí
m'he despertat tota contentat
i he començat una carta per tu.
M'havia adormit alegre després d'ha-
crime una carta ben llarga a tu Joan,
i encara en sentia els efectes; pensa-
va que podia mantenir-lo almenys
meu dia, la teva però ja ho veu,
m'he de començar una altra. Serà
potser, la primera persona que m'obl-
garà a fer una carta tres o quatre ve-
gades? Ho detesto però el cost és que
no m'hi se sortir i sempre en
trobó entellicada amb coses que no
vull dir.

Estas molt enfadat Màrius? Hama
de perdurar me sense gaire espelica-
cion perquè a la fi en causaria de
conuensa, cant. Eho que ne par que
et vaig escriure al' una manera frau-
cament estúpida, però és que és estu-
pit i desagradable tot el que penso
i faig d' un temps en aquesta part.
Eho sí el que volia; no m'he deua-
nit perquè et donia massa tortures
i en el fons trobaries que no volia res.
Va covardia segurament. A més
m' hauria dit que escriués massa i
jo no podia pas suportar la idea que
et puguis haver causat mai per mi;
jo que lligaria les teves manes i els
teus braços si això havia de posar-
te bé. (i no faig drama).

Ferò no vaig comptar amb les meves
febleses; no recordava que si tu pots
estar sol i fins estas millor sense com-
panyia, jo no sóc com tu i m' enjoro
com un gos sense l' amo per tots
els recors d' aquesta casa. Vaig pen-

Sanatori del Puig d'Olena, Centelles
N.º 1.-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

dir-me certament d'haver-te escrit; però
no pas pel que jo tenia sinó pel con-
tari. Ja sabia que no m'escrivies i
em veig sentir tot l'emfocament. Sa
èixer llavors que veig demanar a l'En-
riqueta que intercedís, que et demanés
una mica de companyia i que no
em feries glatin. Et faig notar que
ta correcció perquè d'altra manera
la frase no té sentit. És em feries
patin, em feries glatin que és molt di-
ferent perquè ja suposava que feries
coses i que intercediria del teu favor
de deixar-me la llegir com fins ara.
Això no vol dir que insistís perquè
em deixis llegir els sonets. M'interès-
sa tot el que vulguis deixar-me lle-
gir però no et demanaré mai res

que no et plagues que veig. A més ja
penso que a la claxa opuesta tam-
bé maduraran.

Da molt de temps que no he vist
res ni de tu ni d'En Joan. Ahir tam-
bé me li preguntava a ell d'aquesta
marcha que us ha pres (ja veig que
en tu no en puc pas dir marcha)
i li deia que he hagut de buscar
un substitut. Estic llegint a. de
Ponsot que m'ha deixat en Fipian
però en fa collangis una mica! Se-
nys potria t'eu demanari algun d'a-
quells que tens i que no necessites. Es
tenir el cap a tot per elegir novells
i acabarà a pinxes amb l'autor. Si
no fos que m'adonno més que mai,
tindrà molta por d'aquesta nova
ratió però en tu no que la nova
nurtirà guanyant i en puelars més
aniat adonada que ratió. Si t'in-
teressa a. de P. te l'guardaré perquè no
te cap pressa.

Saps? aquesta farda anirà a
veure en Sab. Finc permís del Sr. Calles

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

i ni' hi escapari' una mica amb
l'impucta. Dinc moltes ganes de
veure'l, pohe amic encare que no
poguem estar ni einc niicunt, junt
sense barallar nos. Anxi tinc el ferm
proposit de observar li sempre la raó
i no fer lo enfadar per respecte, però
no se' pas si me'n sortira. Sentint
parlar de Girona, Marília, d'aquella
Girona que estimes tan poc i de qui
t'has burbat tant i tant. Ni'n
parlarà i en farà veure moltes, moltes
ganes de tornar hi ara que ja en tinc
tant, i que no em quec niicunt.
Aprofitaré una de les poques ocasions
favorables, el seu interiniment per haver
hegut de manjar de nou, per cantar
a duo un himne a la seva memò-
ria Tu no hi seras i no te'n potes
riure, però jo perquè veig que quan

es tracta de Girona les tres gresques
no em fan més mal que una palla
de rosa, t'ho contari tot perquè si
et plau t'ho riguis tot ml.

Estic tota enfadaada, Pàrnis, tu
també em parles de les neses, millor
res com si fossin un gilló' més a ca-
da pen. Juan estava prou malament
per no tenir cap esperança, tot em
deixaven fer el que em donava la fa-
na sense fer investigacions. Juan no
tenia humor ni gana de menjar ni
ni haurien dit pat fer qualsevol cosa.
Ara, perquè no ho ha aconseguït parlar
d'aquestes certes milleres en les quals
ni cree ni encien, ni encuren tres
pams més la corda i em feu sortir
el reglament com si fos un drac.

Des de saber, que en una de les claus
res crisi de mal humor, criolava que
em deixessin manicar, que volia respi-
rar nous aires i que ja tornaria
quan tot estigués més bé. En aquests
temps, un mes encalava solament,
ni haurien obert la porta i amb el
barret a la mà, ni haurien dit:
passi, passi...! Ara? ni haurien format

Sanatori del Puig d'Olesa, Castellès
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

al n.º 5 i no li ha prestat per mi.
Ans sóc jo que faig aquells crits de,
"me'n mull aman!!", recorreles? però com
a tu en altre temps, hauréu no
me'n feu cap cabal. Vaj demanar
per aman a Girona, després a Barcelona
després... a qualsevol lloc, i res. M'he
de quedar sense remei. Hauré de mi-
nar si trobo una ressiquideta de so-
fona mà que em torni la llibertat

Adieu Mònius; fins aviat

Afectuosament

F'acabo de veure pel passado. u'estic
contenta perquè veig que et veus amb
molta agilitat. Vigila, però, que no siguis
massa. Volcha deica, me da humanitat;
no importa quan, no tinc cap pressa.